

Research Paper

The Relationship Between Emotion Regulation and Marital Satisfaction Using the Actor-partner Interdependence Model

*Fatemeh Riahi¹ , Mahmood Golzari², Fereshteh Mootabi²

1. Department of Clinical and General Psychology, Faculty of Psychology and Educational Science, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.
2. Family Research Institute, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

Citation Riahi F, Golzari M, Mootabi F. [The Relationship Between Emotion Regulation and Marital Satisfaction Using the Actor-partner Interdependence Model (Persian)]. Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology. 2020; 26(1):44-63. <http://dx.doi.org/10.32598/ijpcp.26.1.3038.1>

<http://dx.doi.org/10.32598/ijpcp.26.1.3038.1>

Received: 30 Jan 2019

Accepted: 28 Sep 2019

Available Online: 01 Apr 2020

Key words:

Emotions, Emotion regulation, Marriage, Marital satisfaction, Interpersonal relations.

ABSTRACT

Objectives The present study aimed to investigate the relationship between total emotion regulation and the multiple emotion regulation dimensions with marital satisfaction. The study also attempted to assess the moderating role of gender.

Methods A group of 156 married couples located in Tehran were recruited by convenience sampling. Participants rated their emotion regulatory abilities and their marital satisfaction by responding to the Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS) and Dyadic Adjustment Scale (DAS). In order to explore interpersonal effects, data were analyzed using the Actor-Partner Interdependence Model (APIM).

Results Both in men and women, the ability to regulate emotions was predictive of self and partner marital satisfaction. Women's scores in all 6 aspects of emotion regulation and men's scores in all aspects except from "awareness" was positively associated with their own satisfaction. Men's acceptance of emotions, goal-directed behavior, impulse control, and access to regulation strategies predicted their wives' satisfaction. Women's impulse control, access to regulation strategies, and clarity of emotions predicted their husbands' marital satisfaction. The analysis did not support a moderating role for gender.

Conclusion The findings highlight the interconnectedness between partners in the domain of emotions. It seems promising to focus on emotion regulation and its multiple dimensions in the assessment and treatment of couple problems. The use of dyadic methods of analysis is suggested in order to deepen the understanding of relationship phenomena.

Extended Abstract

1. Introduction

During recent years, research has paid attention to the role of emotion regulation in interpersonal relationships. According to Gross [4], emotion regulation encompasses "the processes by which individuals influence which emotions they have, when they have them, and how they experience and express these emotions" (p. 275). Emotion regulation often takes place in social con-

texts and both influences and is influenced by our relationships with others. Research indicates that individuals who regulate their emotions more effectively, experience more positive social interactions and less conflict with peers [6]. Given the high levels of intimacy between couple partners, emotion regulation processes are expected to play a pivotal role in marital relationships. Since intimacy requires certain degrees of openness and vulnerability, intimate relationships tend to be emotionally challenging. In order to effectively respond to these challenges, partners need to possess a range of skills, including the ability to identify, appropriately express and manage emotions [7, 8]. Within

* Corresponding Author:

Fatemeh Riahi, MSc.

Address: Department of Clinical and General Psychology, Faculty of Psychology and Educational Science, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran.

Tel: +98 (912) 8038125

E-mail: f.y.riahi@gmail.com

the context of intimate relationships, each partner's behaviors, emotional responses, and emotion regulation strategies may act as emotional stimuli for the other partner. Therefore, maintaining an optimal emotional atmosphere in the relationship relies on both partners' regulatory capacities.

The majority of studies in this field have not taken account of the multidimensional nature of emotion regulation. Based on Gratz and Roemer's theory, emotion regulation is not limited to controlling emotional responses but rather entails a set of abilities including: a) awareness of emotions, b) clarity of feelings, c) acceptance of emotional experiences, d) impulse control, e) access to emotion regulation strategies, and f) ability to engage in goal-directed behavior while experiencing negative emotions [11]. Some empirical evidence suggests that the dimensions of emotion regulation may independently contribute to the quality of marital relationships. For instance, in an analysis of couple seeking therapy, men and women's access to emotion regulation strategies was positively associated with their own relationship satisfaction. In addition, women's higher impulse control predicted more satisfaction for their partners. The study failed to find associations between overall emotion regulation and relationship satisfaction. Despite the valuable insights provided, these results were restricted to a relatively small clinical sample and cannot be generalized to community populations [20].

The present research aimed to investigate the relationship between the multidimensional construct of emotion regulation and marital satisfaction in Iranian couples. Considering the scarcity and inconsistency of evidence regarding gender differences in this domain, the study also attempted to as-

sess the moderating role of gender in the relationship between emotion regulation and marital satisfaction.

2. Method

In light of the interconnected and recursive nature of emotion regulation in the couple context, data were collected and analyzed at a dyadic level. A group of 156 married heterosexual couples located in Tehran were recruited by convenience sampling. Using the Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS), participants rated themselves on 6 aspects of emotion regulation. They also reported their degree of relationship satisfaction by responding to the Dyadic Adjustment Scale (DAS). This study is among the first in Iran to use the Actor Partner Interdependence model (APIM). Actor and partner effects and the effects of gender (as the distinguishing variable) were estimated by Structural Equation Modeling.

3. Results

As displayed in Figure 1, both men and women's ability to regulate emotions predicted their own and their partner's relationship satisfaction. The model accounted respectively for 25% and 20% of the variation in women and men's marital satisfaction.

Estimated actor and partner effects for each of the emotion regulation dimensions are presented in Table 1. It can be seen that women's scores in all 6 aspects of emotion regulation and men's scores in all aspects except from "awareness" predicted their own relationship satisfaction. Men's acceptance of emotions, goal-directed behavior, im-

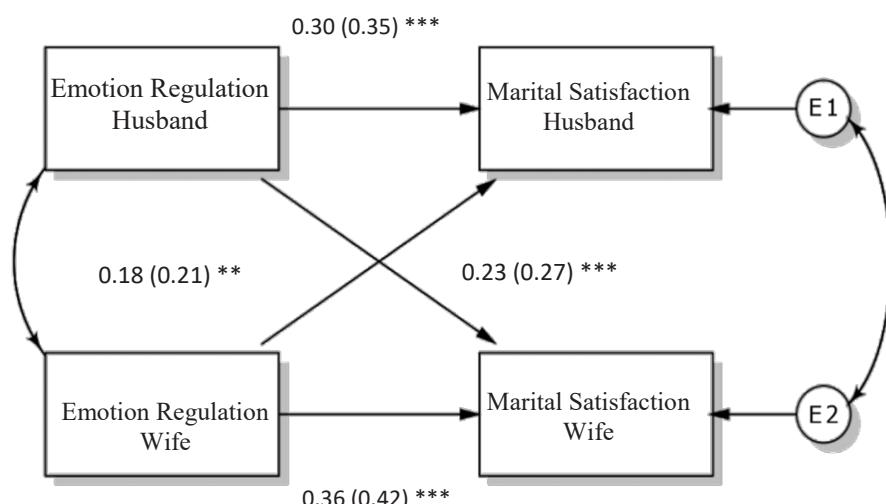

Figure 1. APIM for total emotion regulation

*P<0.05; **P<0.01; ***P<0.001

Table 1. APIM estimates for dimensions of emotion regulation

Dimension	Gender	Effect	Estimate	95% CI	β	P
Awareness	Women	Actor	1.54	0.77-2.31	0.33	<0.01
		Partner	0.37	-0.43-1.71	0.08	0.36
	Men	Actor	0.61	-0.16-3.81	0.13	0.09
		Partner	0.68	-0.12-4.71	0.14	0.054
Understanding	Women	Actor	2.28	1.44-3.12	0.41	<0.001
		Partner	0.67	0.26-1.6	0.12	0.16
	Men	Actor	1.16	0.2-0.31	0.21	0.006
		Partner	1.32	0.39-2.25	0.24	<0.001
Acceptance	Women	Actor	0.92	0.34-1.5	0.25	0.002
		Partner	0.77	0.14-1.4	0.21	0.017
	Men	Actor	0.92	0.34-1.5	0.25	0.001
		Partner	0.36	0.27-0.99	0.1	0.168
Impulse Control	Women	Actor	1.39	0.87-1.90	0.38	<0.001
		Partner	1.07	0.50-1.64	0.30	<0.001
	Men	Actor	1.31	0.79-1.83	0.36	<0.001
		Partner	0.82	0.25-1.39	0.23	<0.001
Goal-directed Behavior	Women	Actor	1.35	0.51-2.19	0.24	0.002
		Partner	1.73	0.82-2.64	0.31	<0.001
	Men	Actor	1.71	0.87-2.55	0.31	<0.001
		Partner	0.62	0.29-1.53	0.11	0.097
Overall	Women	Actor	1.17	0.74-1.61	0.39	<0.001
		Partner	0.85	0.38-1.32	0.28	<0.001
	Men	Actor	0.96	0.53-1.4	0.32	<0.001
		Partner	0.65	0.18-1.12	0.23	0.001

pulse control, and access to emotion regulation strategies was positively associated with their wives' satisfaction. Women's impulse control, access to regulation strategies, and clarity of emotions was predictive of their husbands' relationship satisfaction.

The test of the interactions of gender with the actor effect was not statistically significant, chi square (1) = 1.518 ($p = .218$), and the test of the interactions of gender with the partner effect was also not statistically significant, chi square (1) = 0.007 ($p = .932$). The combined test of the interactions of gender with both the actor and partner effects was not significant either, chi square (2) = 3.668 ($p = .160$). Therefore, the analyses did not support a moderating role for gender.

4. Discussion

Findings supported the hypothesis that emotion regulation is positively associated with self and partner marital satisfaction. The results are in line with previous research highlighting the effects of emotion regulation on the quality of relationships [10, 20, 40]. While Bloch et al. and Rick et al. found partner effects of emotion regulation only for women [10, 20], in the present study significant partner effects were traced for both women and men. Hence the results emphasize the interconnectedness between partners in the domain of emotions. Since gender did not moderate the relationships between emotion regulation and marital satisfaction, men and women's emotion regulation abilities appear to be to the same extent predictive of their own and their partner's satisfaction.

Based on their clinical observations, Levenson et al. state that although couples seeking professional help present different issues, almost all of them struggle with some kind of problem with the regulation of positive or negative emotions [9]. Many approaches to psychotherapy, including mindfulness and acceptance-based therapies and emotion focused therapy, focus on problems with emotions and emotion regulation [13, 50, 51]. The present study found significant relationships between dimensions of emotion regulation and marital satisfaction, pointing to the importance of understanding emotion regulation as a multidimensional construct. In the assessment of couple problems, paying attention to the different dimensions of emotion regulation could help therapists determine specific intervention targets.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

The participants were informed about the aims and guidelines of the study. Questionnaires were coded and placed in individual envelopes in order to ensure the anonymity and confidentiality of obtained data. All subjects signed a written informed consent form.

Funding

This study did not receive any specific grant from funding agencies of the public or nonprofit sectors.

Authors contributions

Conceptualization, validation, review and editing: all authors; Methodology, data analysis, resources, writing: Fatemeh Riahi; Supervision: Mahmoud Golzari, Fereshteh Mootabi.

Conflicts of interest

The authors declare no conflict of interest.

Acknowledgements

We are grateful to all the participants involved in this research.

This Page Intentionally Left Blank

رابطه ابعاد تنظیم هیجان و رضایت زناشویی با استفاده از مدل وابستگی متقابل عامل - شریک

*فاطمه ریاحی^۱، محمود گلزاری^۱، فرشته موتابی^۲

۱. گروه روانشناسی بالینی و عمومی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

۲. پژوهشکده خانواده، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

حکایه

تاریخ دریافت: ۱۰ بهمن ۱۳۹۷

تاریخ پذیرش: ۱۳ مهر ۱۳۹۸

تاریخ انتشار: ۱۳ فوریه ۱۳۹۹

هدف پژوهش حاضر با هدف ارزیابی رابطه بین سازه کلی تنظیم هیجان و هریک از مؤلفه‌های آن بر رضایت زناشویی انجام پذیرفت. ارزیابی نقش تعديل کنندگی جنسیت در رابطه بین تنظیم هیجان و رضایت زناشویی از دیگر مقاصد این پژوهش بود.

مواد و روش طرح این پژوهش، توصیفی و از نوع همبستگی است. ۱۵۶ زوج ساکن شهر تهران در سال ۱۳۹۶ با روش نمونه‌گیری دردسترس انتخاب شدند. شرکت کنندگان با پاسخ‌گیری به مقیاس دشواری در تنظیم هیجان و مقیاس سازگاری زوجی، توانایی تنظیم هیجان و میزان رضایت زناشویی خود را در چهندین کردند. به منظور ارزیابی تأثیرات بین فردی، تحلیل داده‌ها با استفاده از مدل وابستگی متقابل عامل - شریک صورت گرفت.

یافته‌ها نتایج حاکی از آن بود که هم در زنان و هم در مردان، توانایی کلی تنظیم هیجان پیش‌بینی کننده رضایت خود فرد و همسر او از رابطه است. نمرات زنان در هر شش مؤلفه تنظیم هیجان و نمرات مردان در همه مؤلفه‌ها به استثنای آگاهی از هیجانات، پیش‌بینی کننده رضایت زناشویی خود آن‌ها بود. در مردان مؤلفه‌های پذیرش هیجانات، توانایی رفتار هدفمند، کنترل تکانه و دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان با رضایت زناشویی همسر ارتباط داشت. در زنان مؤلفه‌های کنترل تکانه، دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان و درک واضح هیجانات، پیش‌بینی کننده رضایت زناشویی همسر بود. تحلیل انجام‌شده، نقش تعديل کنندگی جنسیت را در رابطه بین تنظیم هیجان و رضایت زناشویی تأیید نکرد.

نتیجه‌گیری یافته‌ها مؤید اهمیت تمکن‌بر تنظیم هیجان و مؤلفه‌های آن در ارزیابی و درمان مشکلات زوجی است. همچنین به منظور درک بهتر پدیده‌های بین فردی، استفاده از روش‌های تحلیل آماری زوجی توصیه می‌شود.

کلیدواژه‌ها:

هیجان، تنظیم هیجان، ازدواج رضایت زناشویی، روابط بین فردی

خانواده اصلی و وضعیت اجتماعی - اقتصادی) و بین فردی (مثلًاً الگوهای تعاملی، صمیمیت و خشونت بین همسران) در تعیین میزان رضایت افراد از رابطه‌شان بوده است [۱۵، ۱۶]. علی‌رغم پیشرفت‌های مفهومی صورت‌گرفته در این حوزه مطالعاتی، شناسایی سازوکارهای اساسی از جمله نقش فرایندهای هیجانی در کاهش یا تقویت رضایت زناشویی، نیازمند بررسی‌های بیشتر است [۱۵]. نظر به گزارش‌های رسمی سازمان ثبت احوال کشور از افزایش چشمگیر آمار طلاق در ایران طی سال‌های اخیر [۱۷]، مطالعه دقیق تر پیش‌بینی کننده‌های بالقوه رضایت زناشویی بیش از پیش ضروری به نظر می‌رسد.

پژوهشگران در سال‌های اخیر به نقش تنظیم هیجان در روابط بین فردی توجه نشان داده‌اند. به گفته گراس، تنظیم هیجان شامل مجموعه روش‌هایی است که به موجب آن افراد تلاش می‌کنند تا بر نوع هیجانات خود، زمانی که این هیجانات را تجربه می‌کنند و نحوه تجربه و ابراز هیجانات تأثیر بگذارند [۱۸]. تنظیم هیجان

مقدمه

ازدواج برای بسیاری از بزرگ‌سالان یکی از مهم‌ترین و نزدیک‌ترین روابط در زندگی است و از این رو کیفیت روابط زناشویی می‌تواند پیامدهای مهمی برای رفاه حال عمومی افراد به همراه داشته باشد [۱]. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که کارکرد ضعیف روابط زناشویی، هم بر سلامت جسمی و هم بر سلامت روانی همسران تأثیر منفی می‌گذارد [۲، ۳]. همچنین نارضایتی زناشویی، خطر طلاق را برای زوج‌ها به میزان قابل توجهی افزایش می‌دهد [۴].

با توجه به مزایایی که شکل‌گیری و تداوم روابط زوجی مستحکم برای سلامت فرد، خانواده و جامعه به دنبال دارد، مطالعات بسیاری طی سه دهه اخیر به بررسی عوامل مرتبط با رضایت زناشویی پرداخته‌اند [۱۵]. این پژوهش‌ها حاکی از نقش عوامل متعدد فردی (مثلًاً ویژگی‌های شخصیتی و ویژگی‌های جمعیت‌شناسنخانی همسران)، زمینه‌ای و محیطی (مثلًاً ویژگی‌های

* نویسنده مسئول:

فاطمه ریاحی

نامنی:

دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، گروه روانشناسی بالینی و عمومی.

تلفن: +۹۸ (۰)۹۱۲ ۴۸۱۲۵

پست الکترونیکی: f.y.riahi@gmail.com

به هیجانات خود توجه نشان می‌دهند و آن‌ها را به‌خوبی درک و شناسایی می‌کنند، توانایی بیشتری برای همدلی دارند و قادرند [۱۷]. احساسات خود را به نحو سازنده‌ای برای همسرشان بیان کنند [۱۸].

مؤلفه پذیرش هیجانات شامل باز بودن فرد نسبت به تجارب هیجانی خود و تلاش نکردن برای تغییر آن‌هاست. گرایش به تجربه هیجانات منفی مانند شرم و خشم در واکنش به تجربه هیجانی و همچنین تلاش برای محدود ساختن تجربه و ابراز هیجانات می‌تواند برانگیختگی فیزیولوژیک و خطر بدنتظیمی هیجانی را افزایش دهد [۲۰، ۲۱]. در پژوهشی که روی زنان جوان قربانی غفلت یا بدرفتاری در کودکی انجام شد، دشواری در پذیرش پاسخ‌های هیجانی با سطوح پایین تر رضایت جنسی زنان در ارتباط بود [۱۹]. مؤلفه کنترل تکانه، به خودداری فرد از انجام رفتارهای نامطلوب بر مبنای هیجانات و تکانه‌ها اشاره دارد. نقش این مؤلفه به طور ویژه در مطالعات مرتبط با خشونت و پرخاشگری بین همسران مورد توجه قرار گرفته است. در روابط زوجی، دشواری در کنترل تکانه‌ها با انواع خشونت و پرخاشگری کلامی، جنسی و فیزیکی ارتباط دارد [۲۲، ۲۳]. خشونت و پرخاشگری بین همسران نیز به نوبه خود بر کیفیت رابطه و رضایت زناشویی تأثیر منفی می‌گذارد [۲۵]. در مطالعه گراتز و رومر، مؤلفه‌های کنترل تکانه، رفتار هدفمند، و دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان در مردان با خشونت و بدرفتاری نسبت به همسر در ارتباط بود [۱۸].

راهبردهایی که همسران برای تنظیم هیجانات خود استفاده می‌کنند می‌تواند تأثیرات مهمی بر رابطه آن‌ها داشته باشد. روش‌های تنظیم هیجان می‌تواند شناختی یا رفتاری، آگاهانه یا ناآگاهانه باشد و همه این راهبردها در موقعیت‌های مختلف به یک اندازه کارآمد نیستند. برای مثال، همسری که اغلب برای تنظیم هیجانات خود از راهبرد سرکوب استفاده می‌کند احتمالاً برانگیختگی هیجانی شدیدتری را تجربه خواهد کرد و متعاقباً ممکن است که در گوش دادن به صحبت‌های همسرش با دشواری رویه رو شود [۲۶]. مطالعه‌ای بر زنان میان‌سال ساکن شهر مشهد نشان داده است که استفاده از راهبردهای مؤثر تنظیم هیجان مانند ارزیابی شناختی مجدد، بر رضایت زناشویی پیشتر و استفاده از راهبردهای تنظیم هیجان ناکارآمد مانند فاجعه‌سازی و نشخوارگری با رضایت زناشویی کمتر در ارتباط است [۲۷].

در یکی از معدود پژوهش‌هایی که مستقیماً ابطه بین مؤلفه‌های شش گانه تنظیم هیجان را با رضایت زناشویی همسران مورد کاوش قرار داده است، بین سازه کلی تنظیم هیجان با رضایت زناشویی رابطه‌ای یافت نشد، اما دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان، رابطه معناداری با رضایت زناشویی زنان و مردان داشت. همچنین توانایی کنترل تکانه در زنان پیش‌بینی کننده رضایت زناشویی همسرانشان بود. این تحقیق روی جامعه بالینی صورت گرفت و نتایج آن را نمی‌توان به جمعیت عادی تعمیم داد [۲۸].

صرفاً یک پدیده درون‌فردي نیست بلکه معمولاً در موقعیت‌های اجتماعی شکل می‌گیرد، از بسترهاي اجتماعی تأثیر می‌پذیرد و بر کیفیت روابط اجتماعی تأثیر می‌گذارد. دیگران اغلب محرك و دریافت‌کننده پاسخ‌های هیجانی ما هستند و در اکثر اوقات، فرایندهای تنظیم هیجان در موقعیت‌های تعامل با دیگران و بهویژه افراد نزدیک مانند همسر، دوستان یا اعضای خانواده به کار گرفته می‌شود [۹]. تحقیقات نشان می‌دهد افرادی که توانایی بیشتری برای تنظیم هیجانات خود دارند، تعاملات اجتماعی مثبت‌تر و تعارضات کمتری را با همسران خود تجربه می‌کنند [۱۰-۱۲].

با توجه به سطوح بالای صمیمیت بین همسران، به نظر می‌رسد که فرایندهای تنظیم هیجان در روابط زوجی نقش پررنگ‌تری پیدا می‌کنند. صمیمیت مستلزم باز بودن و آسیب‌پذیر بودن همسران نسبت به یکدیگر است و درنتیجه، روابط صمیمانه از نظر عاطفی و هیجانی چالش‌برانگیز هستند [۱۳-۱۵]. برای مواجهه مؤثر با این چالش‌ها، همسران باید مجموعه‌ای از مهارت‌های هیجانی، مانند توانایی شناسایی و بیان مناسب هیجانات را دارا باشند [۱۳، ۱۴]. بر اساس مشاهدات بالینی لوینسون و همکارانش، علی‌رغم آنکه موضوع دقیق مشکلات از زوجی به نوبه خود باشد [۱۶] در یک پژوهش طولی، زوج‌های میان‌سال (۴۰-۵۰ سال) و مسن (۶۰-۷۰ سال) سه بار در طول ۱۳ سال مورد ارزیابی قرار گرفتند. بر اساس یافته‌ها، توانایی تنظیم هیجانات منفی در زنان، هم مشخصه ازدواج‌هایی بود که در زمان ارزیابی رضایت زناشویی بالای داشتند و هم پیش‌بینی کننده افزایش رضایت زناشویی شوهران در طول زمان بود. با این حال، بین تنظیم هیجان در مردان و رضایت زناشویی هم‌زمان و آتی هیچ‌یک از همسران رابطه معناداری یافت نشد [۱۷].

اکثر قریب به اتفاق پژوهش‌های این حوزه، تنظیم هیجان را به عنوان یک سازه کلی در نظر گرفته و به بررسی ارتباط متمایز مؤلفه‌های چندگانه تنظیم هیجان با رضایت زناشویی نپرداخته‌اند. بر اساس مدل گراتز و رومر تنظیم هیجان مؤثر تنها محدود به کنترل هیجانات نیست، بلکه توانمندی‌های متعددی را شامل می‌شود: (الف) آگاهی از هیجانات؛ (ب) شناسایی و درک واضح هیجانات؛ (ج) پذیرش پاسخ‌های هیجانی؛ (د) توانایی کنترل رفتارهای تکانشی؛ (ه) توانایی رفتار کردن در جهت نیل به اهداف مطلوب هنگام تجربه هیجانات منفی؛ و (و) توانایی به کار گیری انعطاف‌پذیر راهبردهای تنظیم هیجان بر اساس موقعیت [۱۸].

برخی شواهد تجربی حاکی از آن است که ابعاد مختلف تنظیم هیجان می‌توانند به طور خاص و جداگانه با رضایت زناشویی مرتبط باشند. برای مثال، در گروهی از زنان جوان که در کودکی مورد بدرفتاری و/یا غفلت واقع شده بودند، مؤلفه‌های دشواری در آگاهی از هیجانات و درک واضح هیجانات با رضایت زناشویی و رضایت جنسی پایین‌تر در ارتباط بودند [۱۹]. به نظر می‌رسد افرادی که

است [۳۳]، حجم نمونه حداقل ۱۲۱ زوج تعیین شد. گروه نمونه متشکل از ۱۵۶ زوج (۳۱۲ نفر) ساکن تهران بود که با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ملاک ورود به گروه نمونه، داشتن حداقل ۱۸ سال سن و گذشتن بیش از یک سال از آغاز زندگی مشترک زن و شوهر بود. ملاک خروج از گروه نمونه، عدم پاسخ‌گویی زن یا شوهر به بیش از ۱۰ درصد سوالات بود. پرسش‌نامه‌ها در مناطق مختلف شمال، جنوب، شرق، غرب، و مرکز شهر منتشر شد. پرسش‌نامه‌ها شامل فرم رضایت برای شرکت در پژوهش و دستورالعمل بودند که توسط شرکت کنندگان مطالعه و امضا می‌شدند. در بخش دستورالعمل، شرایط شرکت در پژوهش تشریح و تأکید شده بود که سوالات باید توسط زن و شوهر به صورت جداگانه و بدون مشورت با همسر پاسخ داده شود. فرم رضایت‌نامه شامل معرفی مختصر اهداف پژوهش بود و در آن بر محramانه بودن اطلاعات تأکید شده بود. در پژوهش حاضر از ابزارهای زیر استفاده شد.

مقیاس سازگاری زوجی^۱

مقیاس سازگاری زوجی، یک مقیاس خودگزارشی و شامل ۳۲ عبارت برای ارزیابی کیفیت رابطه از دیدگاه همسران است [۳۴]. این پرسش‌نامه به عنوان یکی از پرکاربردترین ابزارهای ارزیابی رضایت زناشویی شناخته شده است. مقیاس سازگاری زوجی، یک نمره کلی از صفر تا ۱۵۱ ارائه می‌دهد که نمایانگر سازگاری کلی فرد در رابطه است؛ به نحوی که نمرات بالاتر سازگاری زناشویی بیشتر را نشان می‌دهد. نمره کلی از چهار عامل مستقل تشکیل شده است: توافق زوجی، ابراز محبت، همبستگی زوجی، و رضایت زوجی. خردمندی مقیاس توافق، میزان توافق نظر همسران در زمینه موضوعاتی مانند دوستان، روابط جنسی، امور مالی، و تصمیم‌گیری‌های شغلی را ارزیابی می‌کند.

خرده‌مقیاس ابراز محبت، ابراز علاقه آشکار بین همسران را اندازه‌گیری می‌کند. سوالات خردمندی مقیاس همبستگی، جهت ارزیابی میزان مشارکت در فعالیت‌های مشترک مختلف طراحی شده و درنهایت خردمندی مقیاس رضایت میزان رضایت و خشنودی افراد از ابعاد مختلف رابطه‌شان را می‌سنجد. سوالات به شکل مقیاس طیف لیکرت پنج‌نمره‌ای (۱=همیشه، ۵=هرگز) طراحی شده است.

سازندۀ مقیاس، آلفای کرونباخ ۰/۹۶ را برای نمره کلی آن گزارش کرده است [۳۴]. روایی ملکی، روایی سازه و روایی محتوایی DAS به واسطه مطالعات گسترشده‌ای که در حوزه روابط زوجی از این ابزار استفاده کرده‌اند و همچنین به واسطه همبستگی‌های معنادار آن با دیگر مقیاس‌های کیفیت رابطه نشان داده شده است [۳۵]. در ایران، پژوهش‌های مختلفی این ابزار را به کار برده‌اند. در این پژوهش‌ها ضریب آلفای کرونباخ این

در روابط زوجی، فرایند تنظیم هیجان شکل پیچیده‌ای به خود می‌گیرد؛ چراکه تمرکز آن دیگر تنها بر هیجانات خود فرد نیست، بلکه هیجانات همسر را نیز شامل می‌شود. زن و شوهرها گاه به طور عامدانه و گاه به طور ناخودآگاه بر هیجانات یکدیگر تأثیر می‌گذارند [۲۹]. علاوه بر این، روش هر همسر برای تنظیم هیجانات می‌تواند به محرک هیجانی برای همسر دیگر تبدیل شود. برای مثال، تلاش یک همسر برای سرکوب هیجانات خود هنگام مکالمه درباره یک تعارض می‌تواند منجر به افزایش برانگیختگی قلبی‌عروقی و هیجانات منفی در خودش و همسر دیگر شود [۳۰]. می‌دانیم که افراد و زوج‌ها زمانی بهترین عملکرد را دارند که سطح برانگیختگی هیجانی شان در حد متعادل و بهینه باشد. برای زوج‌ها حفظ سطح بهینه‌ای از برانگیختگی مستلزم نظارت مستمر بر هیجانات هر دو همسر و تنظیم وضعیت هیجانی هر دو همسر است. بدین ترتیب تنظیم هیجان در بافت روابط زناشویی، فرایندی متقابل و بازگشتی است که هنگام مطالعه آن باید به هیجانات و رفتارهای هر دو همسر و همچنین به تأثیر هر همسر بر دیگری توجه نشان داد [۱۶].

با توجه به شواهد موجود، انتظار می‌رود که تنظیم هیجان علاوه بر رضایت زناشویی خود فرد، با رضایت زناشویی همسر نیز ارتباط مثبت داشته باشد. پژوهش حاضر با استفاده از روش تحلیل آماری زوجی تلاش دارد به داشن عemic‌تری در زمینه این تأثیرات بین‌فردي دست یابد. با توجه به اینکه اکثر مطالعات درباره نقش تنظیم هیجان در روابط همسران، در جوامع غربی صورت گرفته و تحقیقات اندکی در ایران بر این موضوع متوجه شده‌اند، این پژوهش می‌تواند به افزایش تعمیم‌پذیری نتایج قبلی کمک کند.

پژوهش حاضر، از بررسی تنظیم هیجان به صورت کلی فراتر رفته و ماهیت چندوجهی این سازه را مد نظر قرار می‌دهد. ارزیابی رابطه مؤلفه‌های تنظیم هیجان با رضایت زناشویی، می‌تواند نقاط تمرکز ارزشمندی را برای مداخله در اختیار زوج‌درمانگران قرار دهد. علاوه بر این، تاکنون تعداد کمی از پژوهش‌ها به بررسی نقش جنسیت در رابطه بین تنظیم هیجان و رضایت زناشویی پرداخته و به نتایج ناهمگونی دست یافته‌اند [۱۷، ۳۱، ۳۲]. بر این اساس، ارزیابی نقش تعديل‌کنندگی جنسیت در رابطه تنظیم هیجان و رضایت زناشویی از دیگر اهداف تحقیق حاضر بوده است.

روش

این پژوهش، توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری شامل تمامی زوج‌های ساکن شهر تهران در سال ۱۳۹۶ بود. تصمیم‌گیری درباره حجم نمونه، بر اساس ملاحظات مرتبط با زوجی بودن و در نتیجه عدم استقلال احتمالی داده‌ها و با هدف دست‌یابی به اندازه اثر متوسط با $0/8$ در سطح معناداری $0/05$ صورت گرفت. بر این اساس و با استفاده از نرم‌افزار API PowerR که توسط آکرمان و کنی طراحی شده

1. Dyadic Adjustment Scale (DAS)

ارزیابی ویژگی‌های روان‌سننجی آن اقدام کرده‌اند [۴۲-۴۴]. با این حال با توجه به بررسی‌های انجام‌شده و مقایسه نسخه‌های فارسی موجود با نسخه اصلی، ترجمه‌های موجود از دقت کافی برخوردار نبودند. به همین دلیل، محققان به تهیه نسخه فارسی دقیق از پرسش‌نامه اقدام کردند. نسخه فارسی تهیه‌شده از همسانی درونی عالی ($\alpha=0.94$) برخوردار بود. ضریب آلفای کرونباخ برای خردمندی مقایس آگاهی از هیجانات در سطح قابل قبول ($\alpha=0.72$) و برای پنج خردمندی مقایس دیگر در بازه 0.81 تا 0.89 قرار داشت که نشان‌دهنده همسانی درونی خوب است. نمره کلی DERS در بازه زمانی چهار تا هشت هفته از پایابی بازآزمون خوبی برخوردار بود ($P<0.05$). برای اهداف این تحقیق، نمره کلی مقایس دشواری در تنظیم هیجان و نمره زیرمقایس‌ها معکوس شد تا نمرات بالاتر نشان‌دهنده توافقی بیشتر در تنظیم هیجانات باشد.

تحلیل اولیه

در مجموع، ۱۶۵ زوج در این پژوهش شرکت کردند که پس از حذف پرسش‌نامه‌های ناقص، غربالگری داده‌ها و حذف یک مورد (زوج) به دلیل داشتن داده پرت، درنهایت داده‌های مرتبط با ۱۵۶ زوج وارد تحلیل شد. اطلاعات توصیفی موردنظر از جمله میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای اصلی تنظیم هیجان، مؤلفه‌های شش گانه تنظیم هیجان و رضایت‌زنashویی با استفاده از نسخه ۲۲ نرم‌افزار SPSS محاسبه شد. جهت ارزیابی تفاوت‌های جنسیتی در تنظیم هیجان و رضایت‌زنashویی، از آزمون تی نمونه‌های همپسته استفاده شد. میزان نامستقل بودن متغیر ملاک دو همسر اندازه‌گیری شد و با توجه به معنادار بودن آماری ضریب همبستگی تفکیکی بین رضایت‌زنashویی زن و مرد با کنترل اثر متغیر تنظیم هیجان ($\alpha=0.67$ ، $P<0.01$)، تحلیل به روش زوجی ادامه یافت.

تحلیل مدل وابستگی متقابل عامل - شریک

به منظور مطالعه تأثیرات متقابل ویژگی‌های همسران، داده‌های این پژوهش با استفاده از مدل وابستگی متقابل عامل - شریک تحلیل شد. طبق تعریف، APIIM³ مدلی از روابط زوجی است که یک دیدگاه مفهومی درباره وابستگی متقابل را با تکنیک‌های آماری مناسب برای اندازه‌گیری و آزمودن آن ادგام کرده است [۴۵]. کنی و کوک APIIM را با این هدف معرفی کردند که بتوان داده‌های دونفری را با در نظر گرفتن عدم استقلالشان به نحوی دقیق‌تر و قبل اعتمادتر تحلیل کرد [۴۶]. عدم استقلال داده‌ها زمانی اتفاق می‌افتد که افراد شرکت‌کننده در پژوهش، در دنیای واقعی به نحوی با یکدیگر مرتبط هستند (مثلاً زن و شوهر، والد و فرزند، کارفرما و کارمند، دو همسیر و غیره) و در نتیجه احتمال

3. Actor-Partner Interdependence Model مدل وابستگی متقابل عامل - شریک

پرسش‌نامه بین 0.92 تا 0.96 گزارش شده است [۳۶-۳۸]. در یکی از تحقیقاتی که برای ارزیابی پایابی و اعتبار این پرسش‌نامه انجام شد، با اجرای همزمان این مقایس با پرسش‌نامه سازگاری لاک - والاس، ضریب همبستگی 0.90 به دست آمد. همچنین پس از بازارآزمایی مقایس روی یک نمونه 92 نفری با فاصله 37 روز، ضریب پایابی 0.86 گزارش شد [۳۹]. در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ برای مقایس سازگاری زوجی 0.94 بود که نشان‌دهنده همسانی درونی عالی است.

مقایس دشواری در تنظیم هیجان^۴

مقایس دشواری در تنظیم هیجان یک ابزار خودگزارشی و شامل ۳۶ عبارت در قالب شش خردمندی مقایس است [۱۸]. سؤالات هر خردمندی مقایس جهت ارزیابی یکی از ابعاد خاص تنظیم هیجان طراحی شده است. این پرسش‌نامه از افراد می‌خواهد که هر یک از سؤالات را روی یک مقایس طیف لیکرت پنج‌نمره‌ای پاسخ‌دهنده که نمره 1 معادل با تقریباً هیچ وقت ($100-90$ درصد اوقات) و 5 معادل با تقریباً همیشه ($100-91$ درصد اوقات) است. خردمندی مقایس‌ها ابعاد ذیل را شامل می‌شود: آگاهی از هیجانات (مثلًا «من به اینکه چه احساسی دارم توجه می‌کنم»)، درک واضح هیجانات (مثلًا «دقیقاً می‌دانم که چه احساسی دارم»، پذیرش پاسخ‌های هیجانی (مثلًا «وقتی که ناراحتم، به خاطر اینکه چنین احساسی دارم از دست خودم عصبانی می‌شوم»)، کنترل تکانه (مثلًا «وقتی که ناراحتم، احساس می‌کنم که همچنان می‌توانم بر رفتار مسلط باشم»)، دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان (مثلًا «وقتی که ناراحتم، می‌دانم که می‌توانم راهی بیام تا سرانجام احساس بهتری پیدا کنم») و رفتار هدفمند هنگام تجربه هیجانات منفی (مثلًا «وقتی که ناراحتم، باز هم می‌توانم کارها را به انجام برسانم»). نمره کلی پرسش‌نامه در بازه $180-36$ قرار می‌گیرد و نمرات پایین تر کارکرد بهتر در تنظیم هیجان را نشان می‌دهد.

این مقایس، هم روایی و هم پایابی خوبی را در گروههای سنی مختلف نشان داده است [۱۸، ۴۰]. طراحان، همسانی درونی عالی ($\alpha=0.93$) را برای نمره کلی DERS گزارش کردند و آلفای کرونباخ به دست آمده برای هر شش خردمندی مقایس نیز در بازه 0.80 تا 0.89 قرار داشت. همچنین طبق بررسی سازندگان، این مقایس از روایی سازه و روایی پیش‌بین مناسبی برخوردار است [۱۸]. تحقیقات نشان داده است که پرسش‌نامه دشواری در تنظیم هیجان همبستگی قوی با آن دسته از مشکلات روان‌شناختی دارد که ناشی از بد تنظیمی هیجانی هستند؛ از جمله افسردگی، اضطراب، افکار خودکشی، اختلالات خوردن، و سوءصرف الکل و مواد مخدر [۴۱].

در ایران پژوهش‌های مختلفی از این پرسش‌نامه استفاده و به

2. Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS)

تفاوت معناداری با یکدیگر دارد یا خیر. جهت اجرای تحلیل، از نسخه ۸/۸۰ نرمافزار LISREL استفاده شد. از آنجا که متغیر مکتوئی در این پژوهش وجود نداشت، مدل مفروض یک مدل اشباع‌شده بود که با داده‌ها برازش کامل داشت و درجات آزادی و آماره خی دو معادل صفر بود.

یافته‌ها

مدت‌زمان ازدواج زوج‌های شرکت‌کننده، در بازه ۱ تا ۴۵ سال قرار داشت و میانگین آن ۹/۸۱ سال [۸/۸۱=انحراف معیار] بود. سن شوهران در بازه ۲۴ تا ۷۲ سال با میانگین ۳۷/۳ [۸/۹۶=انحراف معیار] و سن زنان در بازه ۲۱ تا ۶۷ سال با میانگین ۳۳ سال [۷/۸۴=انحراف معیار] بود. نزدیک به نیمی از افراد نمونه (۴۵/۵ درصد) تا سطح کارشناسی، ۳۲/۲ درصد تا سطح کارشناسی ارشد، ۱۸/۶ درصد تا سطح دکترا یا بالاتر، و ۱۱ درصد تا سطح دیپلم یا زیردیپلم تحصیل کرده بودند.

توصیف متغیرهای پژوهش

میانگین، انحراف استاندارد و نتیجه آزمون تی برای هریک از متغیرهای اصلی پژوهش در **جدول شماره ۱** ارائه شده است. آزمون تی نمونه‌های همبسته نشان داد که بین میزان رضایت زناشویی زنان و مردان تفاوت معناداری وجود ندارد. به طور کلی، مردان در مقایسه با زنان توانایی بهتری برای تنظیم هیجانات خود گزارش دادند. در زیرمقیاس‌های پذیرش هیجانات، کنترل تکانه، و دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان، نمرات مردان به میزان معناداری بالاتر از نمرات زنان بود. در نمرات زیرمقیاس‌های رفتار هدفمند، آگاهی از هیجانات و درک واضح هیجانات، تفاوت معناداری بین زنان و مردان دیده نشد.

اینکه بر یکدیگر تأثیر بگذارند و پاسخ‌هایشان از قبل با یکدیگر همبسته باشد زیاد است.

در راهبردهای آماری سنتی که فرد محور و بر مبنای روش‌های ساده همبستگی هستند، معمولاً عدم استقلال صرف‌باعنوان یک خطای آماری در نظر گرفته می‌شود؛ در حالی که این وابستگی متقابل اگرچه تحلیل داده‌های رابطه‌ای را پیچیده‌تر می‌کند، می‌تواند یک ویژگی اساسی و تعریف‌کننده روابط زوجی باشد [۴۷]. با استفاده از APIIM، هم تأثیر ویژگی هر فرد بر متغیر پیش‌بین خود (اثر عامل)، هم اثر ویژگی هر فرد بر متغیر پیش‌بین همسرش (اثر شریک)، و هم تأثیرات جنسیت - به عنوان متغیر تفکیک‌کننده - اندازه‌گیری می‌شود. با گردآوری داده‌های متعلق به هر دو همسر و انتخاب زوج (و نه فرد) به عنوان واحد تحلیل آماری، می‌توان به درکی عمیق‌تر از پویایی‌ها و وابستگی‌های متقابل موجود در روابط زناشویی دست یافت. در ایران، این مطالعه از اولین پژوهش‌هایی است که بر اساس روش تحلیل آماری زوجی مطابق با APIIM اجرا شده است.

برای سنجش این فرضیه که نمره کلی تنظیم هیجان و نمرات هریک از مؤلفه‌های آن در هر همسر پیش‌بینی‌کننده رضایت زناشویی خود (اثر عامل) و همسر دیگر (اثر شریک) است، از روش مدل‌بایی معادلات ساختاری (SEM) مطابق با دستورالعمل‌های APIIM استفاده شد. در صورتی که هر زوج بر اساس متغیری مانند جنسیت تفکیک‌پذیر باشند، SEM به عنوان بهترین روش برای تحلیل APIIM توصیه می‌شود. با توجه به اینکه SEM امکان محاسبه هم‌زمان چند معادله ساختاری را فراهم می‌کند، با استفاده از این روش به جای محاسبه اثرات عامل و شریک به طور جداگانه برای زنان و مردان، می‌توان دو مدل را به صورت هم‌زمان ارزیابی کرد. همچنین با استفاده از SEM می‌توان بررسی کرد که آیا اندازه اثرات عامل و شریک بین زنان و مردان

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی و تفاوت میانگین‌های زنان و مردان

متغیر	میانگین زنان ± انحراف معیار	میانگین مردان ± انحراف معیار	بازه مقیاس	تفاوت میانگین‌ها	t	سطح معناداری
تنظیم هیجان کلی	۹۴/۳۲±۱۸/۲۳	۹۹/۸۰±۲۰/۲۷	۱۸۰-۳۶	-۵/۴۸	-۲/۲۸	۰/۰۲۳
پذیرش هیجانات	۱۷/۱۵±۵/۱۰	۱۸/۳۵±۴/۷۱	۳۰-۶	-۱/۲۰	-۲/۱۶	۰/۰۳۲
رقابت هدفمند	۱۰/۴۷±۳/۳۹	۱۰/۷۲±۳/۱۳	۲۵-۵	-۰/۲۶	-۰/۸۹	۰/۰۴۹
کنترل تکانه	۱۵/۲۲±۵/۲۵	۱۶/۸۲±۴/۷۳	۳۰-۶	-۱/۶۰	-۲/۸۲	۰/۰۰۵
آگاهی از هیجانات	۱۵/۸۲±۳/۸۸	۱۵/۱۸±۳/۷۶	۳۰-۶	۰/۶۴	۱/۴۸	۰/۱۴
راهبردهای تنظیم هیجان	۲۰/۲۶±۶/۱۹	۲۱/۷۹±۵/۷۹	۴۰-۸	-۱/۵۳	-۲/۲۵	۰/۰۲۵
درک واضح هیجانات	۱۵/۲۴±۳/۳۸	۱۵/۶۹±۳/۰۵	۲۵-۵	-۰/۴۰	-۱/۱۱	۰/۰۲۷
رضایت زناشویی	۱۱۱/۹۶±۱۹/۳۵	۱۱۳/۹۲±۱۶/۶۵	۱۵۱-۰	-۱/۹۷	-۱/۸۴	۰/۰۷

جدول ۲. نتایج تحلیل APIM برای نمره کلی تنظیم هیجان و رضایت زناشویی

جنسیت	اثر	برآورد	فاصله اطمینان ۹۵ درصد	بنا	سطح معناداری
زن	عامل	.۰/۳۶	.۰/۷۴-۰/۴۸	.۰/۴۲	<۰/۰۰۱
	شریک	.۰/۳۳	.۰/۱۰-۰/۳۶	.۰/۲۷	<۰/۰۰۱
مرد	عامل	.۰/۳۰	.۰/۱۸-۰/۴۱	.۰/۳۵	<۰/۰۰۱
	شریک	.۰/۱۸	.۰/۷۰-۰/۲۸	.۰/۲۱	۰/۰۰۱

محله‌روان‌پژوهی و روان‌شناسی بالینی ایران

رضایت زناشویی همسر بودند. توانایی کنترل تکانه، دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان و درک واضح هیجانات در زنان پیش‌بینی‌کننده رضایت همسرشان از رابطه بود.

در تحلیل مدل مفروض با استفاده از روش SEM ضرایب مسیر اثرات عامل و شریک مقید و برای زنان و مردان مساوی قرار داده شد تا سپس بررسی شود که آیا محدودیت ایجادشده به میزان معناداری برازش مدل را کاهش می‌دهد یا خیر. در بررسی به عمل آمده، آزمون تعامل جنسیت با اثر عامل معنادار نبود، خی دو ($\chi^2 = 0/22$ ، $P = 0/52$). آزمون تعامل جنسیت با اثر شریک نیز معنادار نبود، خی دو ($\chi^2 = 0/07$ ، $P = 0/93$). نتیجه آزمون ترکیبی تعامل جنسیت با هر دو اثر عامل و شریک نیز معنادار به دست نیامد، خی دو ($\chi^2 = 0/16$ ، $P = 0/67$). بر این اساس، نتایج پژوهش حاضر حاکی از آن است که جنسیت در رابطه بین تنظیم هیجان و رضایت زناشویی نقش تعديل کنندگی ندارد.

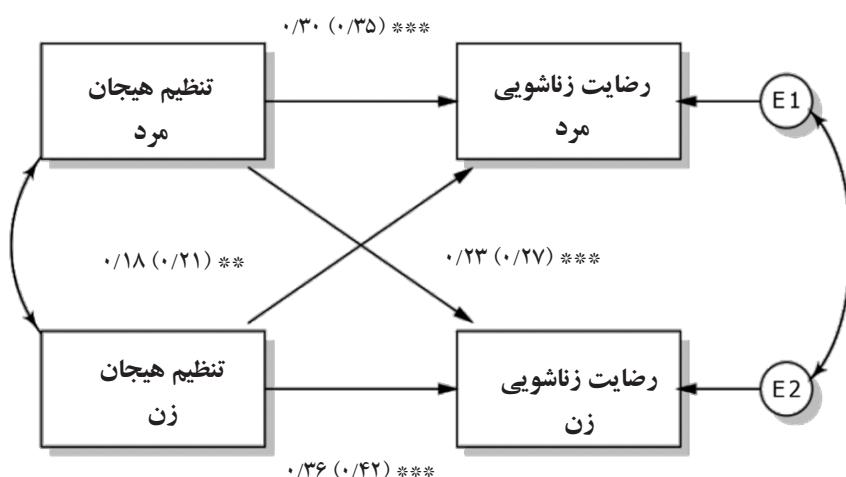
بحث

پژوهش حاضر با هدف ارزیابی رابطه تنظیم هیجان کلی

نتایج تحلیل مدل وابستگی متقابل عامل-شریک

نتایج تحلیل APIM با نمره کلی تنظیم هیجان به عنوان متغیر پیش‌بین در **جدول شماره ۲** و نمایش تصویری مدل، در **تصویر شماره ۱** ارائه شده است. هم نمرات عامل و هم نمرات شریک برای زنان و مردان معنادار به دست آمد. بدین ترتیب، یافته‌ها در تأیید این فرضیه تحقیق بود که عملکرد کلی تنظیم هیجان پیش‌بینی‌کننده رضایت خود فرد و همسرش از رابطه است. مدل مفروض، ۲۵ درصد از واریانس رضایت زناشویی در زنان و ۲۰ درصد از واریانس رضایت زناشویی را در مردان تبیین کرد.

نتایج تحلیل APIM با نمره هریک از مؤلفه‌های تنظیم هیجان به عنوان متغیر پیش‌بین، به تفکیک در **جدول شماره ۳** ارائه شده است. در زنان تمامی ابعاد تنظیم هیجان و در مردان تمامی ابعاد تنظیم هیجان به استثنای مؤلفه آگاهی از هیجانات پیش‌بینی‌کننده رضایت خود از رابطه بود. در مردان، پذیرش هیجانات، توانایی رفتار هدفمند، کنترل تکانه و دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان، مؤلفه‌های پیش‌بینی‌کننده

$$P < 0.05; P < 0.01; P < 0.001$$

تصویر ۱. مدل APIM برای نمره کلی تنظیم هیجان و رضایت زناشویی (ضرایب مسیر استاندارد)

جدول ۳. نتایج تحلیل APIM برای مؤلفه‌های تنظیم هیجان و رضایت زناشویی

مؤلفه تنظیم هیجان	جنسيت	اثر	برآورد	فاصله اطمینان ۹۵ درصد	بنا	سطح معناداری
آگاهی از هیجانات	زن	عامل	۱/۵۴	-۰/۷۷-۲/۳۱	۰/۳۳	<۰/۰۱
	مرد	شريك	۰/۳۷	-۰/۳۳-۱/۷۱	۰/۰۸	۰/۳۶
	زن	عامل	۰/۶۱	-۰/۱۶-۳/۸۱	۰/۱۳	۰/۹۰
	مرد	شريك	۰/۶۸	-۰/۱۲-۴/۷۱	۰/۱۴	۰/۰۵۴
درک واضح هیجانات	زن	عامل	۲/۲۸	۱/۴۳-۳/۱۲	۰/۴۱	<۰/۰۰۱
	مرد	شريك	۰/۵۷	۰/۲۶-۱/۶	۰/۱۲	۰/۱۶
	زن	عامل	۱/۱۶	۰/۲-۰/۳۱	۰/۲۱	۰۰۰۶
	مرد	شريك	۱/۳۲	۰/۳۹-۲/۲۵	۰/۲۴	<۰/۰۰۱
پذیرش پاسخ‌های هیجانی	زن	عامل	۰/۹۲	۰/۳۴-۱/۵	۰/۲۵	۰/۰۰۲
	مرد	شريك	۰/۷۷	۰/۱۴-۱/۴	۰/۲۱	۰/۰۱۷
	زن	عامل	۰/۹۲	۰/۳۴-۱/۵	۰/۲۵	۰/۰۰۱
	مرد	شريك	۰/۳۶	۰/۲۷-۰/۹۹	۰/۱	۰/۱۶۸
کنترل تکانه	زن	عامل	۱/۳۹	۰/۸۷-۱/۹۰	۰/۳۸	<۰/۰۰۱
	مرد	شريك	۱/۰۷	۰/۵۰-۱/۶۴	۰/۳۰	<۰/۰۰۱
	زن	عامل	۱/۳۱	۰/۷۹-۱/۸۳	۰/۳۶	<۰/۰۰۱
	مرد	شريك	۰/۸۲	۰/۲۵-۱/۳۹	۰/۲۳	<۰/۰۰۱
رفتار هدفمند	زن	عامل	۱/۳۵	۰/۵۱-۲/۱۹	۰/۳۴	۰/۰۰۲
	مرد	شريك	۱/۷۳	۰/۸۲-۲/۶۴	۰/۳۱	<۰/۰۰۱
	زن	عامل	۱/۷۱	۰/۸۷-۲/۵۵	۰/۳۱	<۰/۰۰۱
	مرد	شريك	۰/۶۲	۰/۲۹-۱/۵۳	۰/۱۱	۰/۰۹۷
دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان	زن	عامل	۱/۱۷	۰/۷۹-۱/۶۱	۰/۳۹	<۰/۰۰۱
	مرد	شريك	۰/۸۵	۰/۳۸-۱/۳۲	۰/۲۸	<۰/۰۰۱
	زن	عامل	۰/۹۶	۰/۵۳-۱/۴۰	۰/۳۲	<۰/۰۰۱
	مرد	شريك	۰/۶۵	۰/۱۸-۱/۱۲	۰/۲۲	۰/۰۰۱

نتایج تحلیل APIM برای مؤلفه‌های تنظیم هیجان

همسران و همچنین رابطه مؤلفه‌های تنظیم هیجان با رضایت زناشویی آن‌ها صورت گرفت. این پژوهش از محدود مطالعاتی قرار داده و به بررسی تأثیر متمایز هریک از ابعاد شش گانه تنظیم

است که تنظیم هیجان را در بستر روابط زناشویی مورد ارزیابی قرار داده و به بررسی تأثیر متمایز هریک از ابعاد شش گانه تنظیم

هیجان‌پذیری منفی مردان پیش‌بینی‌کننده میزان رضایت زناشویی همسر بود [۳۱، ۳۲]. این در حالی است که در پژوهش حاضر، جنسیت در روابط عامل و شریک نقش تعدیل‌کننده نداشت و توانایی تنظیم هیجان در زنان و مردان به یک اندازه پیش‌بینی‌کننده رضایت خود و همسرش از رابطه بود.

باور عمومی این است که در حوزه‌های مختلف پاسخ‌دهی هیجانی تفاوت‌های جنسیتی وجود دارد، اما مطالعات اندکی مستقیماً به بررسی تفاوت‌های جنسیتی در تنظیم هیجان پرداخته‌اند. به گفته مکاری و همکاران، این تصور که پاسخ‌دهی هیجانی در زنان و مردان تفاوت دارد، یکی از قوی‌ترین کلیشه‌های جنسیتی است اما شواهد تجربی تاکنون در این زمینه ناهمگون و ضدونقیض بوده‌اند [۵۰]. برخلاف دیدگاه رایج درباره عملکرد بهتر زنان در زمینه مدیریت هیجانات، در پژوهش حاضر مردان توانایی بیشتری را برای تنظیم هیجانات خود گزارش دادند. به عقیده برخی از پژوهشگران، در حالی که تنظیم هیجان در زنان بیشتر بر روشن‌های هشیارانه و کلامی متکی است، در مردان تنظیم هیجان احتمالاً بیشتر به روشن‌های ناهشیارانه و خودکار صورت می‌گیرد [۵۰-۵۲].

به عبارت دیگر، زنان و مردان در تنظیم عامدانه و آگاهانه هیجانات خود با یکدیگر تفاوت ندارند، بلکه هنگام تنظیم هیجان، مردان از فرایندهایی که بیشتر جنبه خودکار و ناخودآگاه دارند، استفاده می‌کنند. این مسئله می‌تواند به آن‌ها کمک کند تا در مقایسه با زنان، با تلاش و دشواری کمتری هیجانات منفی خود را تنظیم کنند [۵۰]. با توجه به اینکه در این تحقیق، مؤلفه آگاهی از هیجانات تنها وجهی از تنظیم هیجان بود که در مردان با رضایت زناشویی فرد ارتباط نداشت، متکی بودن تنظیم هیجان مردان بر فرایندهای ناهشیار محتمل به نظر می‌رسد.

همان‌طور که فرض شده بود، علاوه بر نمره کلی تنظیم هیجان، هریک از مؤلفه‌های تنظیم هیجان نیز با رضایت زناشویی همسران در ارتباط بود. در زنان اثرات عامل برای هر شش زیرمقیاس تنظیم هیجان و در مردان اثرات عامل برای همه زیرمقیاس‌ها به جز آگاهی از هیجانات معنادار به دست آمد. نتایج نشان داد که پذیرش هیجانات، توانایی رفتار هدفمند، کنترل تکانه و دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان در مردان پیش‌بینی‌کننده رضایت زناشویی همسران است. در زنان نیز توانایی کنترل تکانه، دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان و درک واضح هیجانات پیش‌بینی‌کننده رضایت زناشویی همسران آن‌ها بود. یافته‌های مذکور بر اهمیت توجه به مؤلفه‌های متمایز تنظیم هیجان تأکید دارد، برخلاف رویکردی که تنها بر کنترل هیجانات منفی متمرکز است، رویکرد دیگر تنظیم سازگارانه هیجان را علاوه بر تغییر و تعدیل هیجانات شامل وارسی و درک تجارب هیجانی می‌داند.

هیجان پرداخته است. فرضیه اولیه این مطالعه، تنظیم هیجان را پیش‌بینی‌کننده رضایت زناشویی همسران در نظر گرفته بود. تحلیل انجام‌شده این فرضیه را تأیید کرد و نشان داد که کارکرد هیجانی هر فرد نه تنها بر رضایت زناشویی خود او، بلکه بر رضایت همسر او از رابطه نیز تأثیر دارد. این نتایج، ماهیت نظاممند و بازگشتی روابط زوجی را تأیید می‌کند و نشان می‌دهد که در حوزه هیجانات، بین همسران وابستگی متقابل وجود دارد. نتایج همچنین همسو با پژوهش‌هایی است که بر اهمیت گردآوری داده‌ها از هر دو همسر به منظور بررسی اثرات ناشی از وابستگی متقابل تأکید دارند [۴۶، ۴۷، ۴۸].

در حالی که اثرات عامل از گذشته محل تمرکز پژوهشگران بوده‌اند، اثرات شریک اغلب مورد غفلت واقع شده‌اند. اثرات عامل دارای ارزش هستند؛ زیرا اطلاعاتی را درباره فرایندهای درون‌فردي ارائه می‌دهند، اما با مطالعه آن‌ها پژوهشگران تنها بر سطح فردی تحلیل تمرکز می‌کنند. این اثرات شریک هستند که مشخصاً از وجود تأثیرات بین‌فردي حکایت دارند. به عبارت دیگر وجود اثرات شریک به مانشان می‌دهد که یک پدیده رابطه‌ای رخ داده است؛ زیرا پاسخ فرد به یک ویژگی همسرش وابسته است [۴۷]. در مطالعه حاضر، وجود اثرات عامل حاکی از آن است که توانایی‌های یک فرد برای تنظیم هیجانات خود بر نگرش او نسبت به رابطه‌اش تأثیر دارد، اما اثرات شریک نشان می‌دهند که همین توانایی‌ها (یا فقدان آن‌ها) می‌تواند تأثیر قابل توجهی بر رضایت همسر از رابطه داشته باشد.

تعدادی از تحقیقات گذشته شواهدی را در تأیید رابطه بین تنظیم هیجان و رضایت زناشویی ارائه داده‌اند. در یک مطالعه آزمایشی، مداخله‌ای گروهی به منظور ارتقای توانایی تنظیم هیجان برای افراد دارای بدتنظیمی هیجانی مزمن و همسرانشان اجرا شد. این مداخله موفق شد توانایی تنظیم هیجان را در این گروه از بیماران و همسرانشان افزایش دهد. پس از این مداخله میزان رضایت زناشویی در همسران این افراد، اما نه در خود بیماران افزایش یافت [۴۹]. همچنین در مطالعه‌ای طولی که روی زوج‌های میان‌سال و مسن انجام گرفت، توانایی زنان برای تنظیم هیجانات خود حین یک مکالمه چالش‌برانگیز با همسر، پیش‌بینی‌کننده رضایت زناشویی همزمان خودشان و همسرشان و همچنین پیش‌بینی‌کننده رضایت زناشویی همسرشان در طول زمان بود.

بین توانایی تنظیم هیجان مردان و رضایت زناشویی هیچ‌یک از همسران رابطه‌ای گزارش نشد [۱۷]. نتایج مطالعه پیمایشی حاضر با این یافته‌ها همسو و در عین حال حاکی از آن است که توانایی تنظیم هیجان هم در زنان و هم در مردان می‌تواند پیش‌بینی‌کننده مهمی برای رضایت خود فرد و همسرش از رابطه باشد. در مطالعه بلاک و همکارانش تنها توانایی تنظیم هیجان زنان [۱۷]، و در مطالعات هیوستن و همکارانش تنها

هیجانی همسران و متعاقباً حفظ کیفیت رابطه در نظر گرفت. مؤلفه دیگر یعنی درک واضح هیجانات، به عنوان یک رکن اساسی از هوش هیجانی و شرط لازم برای تنظیم سازنده هیجانات شناخته شده است. توانایی شناسایی هیجانات از جمله مهارت‌هایی است که برای ایجاد و حفظ صمیمیت بین همسران ضرورت دارد. افرادی که به خوبی هیجانات خود را درک و شناسایی می‌کنند، توانایی بیشتری برای هم‌دلی دارند و قادرند احساسات خود را به نحو سازنده‌ای برای همسرشان بیان کنند [۱۳].

با نگاهی به شواهد موجود می‌توان دو مسیر مهم را برای تبیین رابطه تنظیم هیجان با رضایت زناشویی معرفی کرد؛ یکی حل تعارض و دیگری صمیمیت. توانایی کنار گذاشتن و محدود کردن تعارضات بین فردی به منظور دست‌یابی به دیگر اهداف مهم زوجی، یک فرایند خودتنظیمی است که به منابع شناختی مرتبط با تنظیم هیجان نیاز دارد [۵۷]. این فرایند خودتنظیمی، به پیامدهای مهمی برای عملکرد و کیفیت رابطه منجر می‌شود. در موقعیت‌های تعارض، برانگیختگی هیجانی ناشی از تحریکات به وجود آمده می‌تواند منجر به بروز ریزی خشم و رفتارهای مخرب از سوی طرفین شود که احتمال تشديید تعارض را افزایش می‌دهد. یکی از مخصوصهای روابط زناشویی ناسازگارانه وجود الگوهای تشیدشونده از تبادل متقابل هیجانات منفی است که در آن هیجان منفی ابرازشده از سوی یک همسر با هیجانات منفی مشابه یا شدیدتر از سوی دیگری پاسخ داده می‌شود [۵۸].

به علت برانگیختگی فیزیکی و شدت هیجانات منفی، همسرانی که در تنظیم هیجانات خود ضعف دارند بیشتر احتمال دارد که هرگونه انتقاد طرف مقابل را خصوصت‌آمیز قلمداد کنند و یا خود به شیوه‌ای پرخاشگرانه از دیگری انتقاد کنند [۵۹]. در مقابل، هنگامی که زن و شوهر قادر باشند سطح متعادلی از برانگیختگی هیجانی را حفظ کنند، احتمال شکل‌گیری رفتارهای ارتباطی سازنده، ترمیم آسیب‌ها و حل و فصل سازنده تعارضات افزایش می‌یابد [۱۷]. همسرانی که از مهارت‌هایی مانند شناسایی هیجانات در خود و دیگری، ابراز و مدیریت مناسب هیجانات برخوردار هستند قادرند رنج‌ها، نیازها و خواسته‌های خود را به نحوی بیان کنند که نه تنها احتمال ایجاد تعارض را کاهش دهد، بلکه منجر به شکل‌گیری تعاملات مثبت و صمیمانه شود [۱۳، ۱۵].

بسیاری از درمان‌های روان‌شناختی نوین بر مشکلات مرتبط با هیجان و تنظیم هیجان متمرکز شده‌اند؛ از جمله رفتاردرمانی دیالکتیک، مداخلات مبتنی بر پذیرش و ذهن‌آگاهی، و درمان هیجان‌مدار [۶۰-۶۲]. در زوج درمانی هیجان‌مدار، درمانگر به همسران کمک می‌کند تا احساسات درون خود را تجربه، شناسایی و برای یکدیگر بیان کنند [۶۳]. درباره همسرانی که بیش از حد از هیجانات خود اجتناب می‌کنند، کمک به افزایش آگاهی و ابراز

شواهدی مبنی بر تأثیر مؤلفه‌های تنظیم هیجان بر کیفیت روابط زناشویی، در تحقیقات گذشته گزارش شده است. در مطالعه گراتز و رومر، نمرات پایین‌تر مردان در زیرمقیاس‌های رفتار هدفمند، کنترل تکانه و دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان با خشونت و بدرفتاری نسبت به همسر در ارتباط بود [۱۸]. در پژوهش حاضر نیز این سه مؤلفه علاوه بر زیرمقیاس پذیرش هیجانات در مردان پیش‌بینی کننده میزان رضایت زناشویی همسران بود. به گفته گراتز و رومز، تنظیم هیجان سازنده شامل استفاده انعطاف‌پذیر از راهبردهای تنظیم هیجان بر اساس موقعیت و با هدف تغییر و تعدیل شدت یا مدت هیجانی است که تجربه می‌شود. در نتیجه این فرایند، فرد قادر خواهد بود تا هنگام تجربه هیجانات منفی، به شکل مطلوب و در جهت دسترسی به اهداف خود رفتار کند و همچنین از رفتارهای نامطلوب اجتناب ورزد. به نظر می‌رسد که عدم پذیرش هیجانات و تلاش برای محدود کردن تجربه و ابراز هیجانات با افزایش برانگیختگی فیزیولوژیک، مانع از مدیریت موفقیت‌آمیز هیجانات می‌شود [۲۰، ۲۱].

تحقیقات حاکی از آن است که ناتوانی در کنترل تکانه در زنان با پرخاشگری کلامی و فیزیکی نسبت به همسر ارتباط دارد [۲۳]. در مطالعه حاضر این مؤلفه در زنان پیش‌بینی کننده میزان رضایت خود و همسر از رابطه بود. دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان و درک واضح هیجانات دو مؤلفه دیگری بودند که در زنان پیش‌بینی کننده رضایت زناشویی همسر بودند. در یک مطالعه پیمایشی که به ارزیابی رابطه بعد تنظیم هیجان با سازگاری زناشویی در زوج‌های مراجعة کننده برای درمان پرداخت، در حالی که بین سازه کلی تنظیم هیجان با رضایت زناشویی رابطه‌ای یافت نشد، دسترسی به راهبردهای تنظیم هیجان، رابطه معناداری با رضایت زناشویی زنان و مردان داشت [۲۸].

استفاده از راهبردهای مختلف تنظیم هیجان می‌تواند پیامدهای مختلفی برای رابطه داشته باشد. برای مثال، به اشتراک گذاشتن تجارب هیجانی مثبت و منفی علاوه بر تنظیم هیجانات، احساس نزدیکی و صمیمیت را در رابطه تقویت می‌کند [۵۳] در مقابل، زوج‌هایی که به طور معمول هیجانات منفی خود را پنهان و سرکوب می‌کنند، رضایت زناشویی کمتری را گزارش می‌کنند [۵۴]. مطالعه‌ای بر دانشجویان شهر تهران نشان داده است که استفاده از راهبردهای مؤثر تنظیم هیجان مانند ارزیابی شناختی مجدد، با سطوح پایین‌تر اضطراب و افسردگی ارتباط دارد. در مقابل، راهبردهای ناکارآمدی مانند نشخوار ذهنی پیش‌بینی کننده شدت بیشتر نشانه‌های اضطراب و افسردگی است [۵۵].

با در نظر گرفتن شواهد تجربی متعددی که حاکی از کاهش رضایت زناشویی در مبتلایان به اختلالات اضطرابی و اختلالات خلقی و همسرانشان است [۴۸، ۵۶]، می‌توان دسترسی مناسب به راهبردهای تنظیم هیجان را به عنوان عاملی برای حفظ سلامت

نه تنها از توانایی تنظیم هیجان خود آن‌ها، بلکه از توانایی تنظیم هیجان همسرشان نیز تأثیر می‌پذیرد. این نتایج نویدیبخش آن است که با ارتقای مهارت‌های تنظیم هیجان در هریک از همسران، می‌توان انتظار داشت که کیفیت رابطه زوج بهبود یابد. علاوه بر این، مطالعه حاضر نشان‌دهنده اهمیت ارزیابی جداگانه مؤلفه‌های تنظیم هیجان است. هنگام ارزیابی و درمان زوج‌ها، توجه به مؤلفه‌های تنظیم هیجان می‌تواند اهداف مشخصی را برای مداخله تعیین کند.

در زمینه نقش فرایندهای تنظیم هیجان در روابط زوجی همچنان سؤالات مهمی بدون پاسخ باقی مانده که می‌تواند محور تحقیقات آینده باشد. برای مثال، دقیقاً چه عوامل و سازوکارهایی رابطه بین تنظیم هیجان و رضایت زناشویی را تبیین می‌کند؟ همسران به طور معمول هنگام تعارض از چه راهبردهایی برای تنظیم هیجان استفاده می‌کنند و کدام راهبردها برای رابطه سودمندتر است؟ در پژوهش‌های آتی سودمند خواهد بود که از نمونه‌های وسیع‌تر که معرف جمعیت کل کشور باشند استفاده شود. همچنین طراحی و به کارگیری مقیاس‌هایی که تنظیم هیجان را به طور خاص در بستر روابط زناشویی مورد سنجش قرار دهد می‌تواند پاسخ‌گوی خلاً موجود در این زمینه باشد. اجرای مطالعات طولی روی جمعیت‌های عادی و بالینی نیز به روشن‌تر شدن کارکردهای اجتماعی و رابطه‌ای تنظیم هیجان کمک خواهد کرد. در پژوهش حاضر، اطلاع یافتن از تأثیراتی که پیژگی هریک از همسران بر همسر دیگر دارد، بدون گردداری داده‌ها از هر دو همسر و بدون استفاده از روش زوجی تحلیل آماری ممکن نبود. امید می‌رود که با گسترش استفاده از روش‌های پیشرفت‌آماری برای تحلیل داده‌های زوجی، دانش موجود در زمینه پدیده‌های رابطه‌ای گسترش یابد.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

این تحقیق با رعایت اصول اخلاق پژوهش انجام شده است. شرکت‌کنندگان از دستورالعمل‌ها و اهداف پژوهش آگاه بودند. داده‌ها به صورت ناشناس و با رعایت محترمانگی گردآوری شد. همه شرکت‌کنندگان فرم رضایت‌نامه مشارکت داوطلبانه در پژوهش را امضا کردند.

حامی مالی

این پژوهش از هیچ نهادی حمایت مالی دریافت نکرده و از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول در گروه روان‌شناسی بالینی دانشگاه علامه طباطبائی برگرفته شده است.

تجارب هیجانی مثبت و منفی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در مقابل، همسرانی که بیش از حد درگیر و اکتش پذیری خود نسبت به هیجانات منفی مانند خشم و شرم هستند، به یادگیری مهارت‌هایی برای مدیریت صحیح این هیجانات نیاز دارند. درمانگر تلاش می‌کند تا همسران بتوانند هیجانات منفی مانند نالمیدی، خشم، نالمی، واصرطاب را کاهش و هیجانات مثبتی مانند شادی، امید و محبت را در رابطه افزایش دهند. مهارت‌هایی که به متوقف ساختن چرخه تشدید تعارضات کمک می‌کنند، مواردی مانند تمرکز بر خود به جای دیگری، یادگیری درباره موضوعاتی که همسر را تحریک می‌کند و اجتناب از آن‌ها، تسکین خود و تسکین خنده‌دار موقعیت‌های تعارض و توجه به وجه

نتایج پژوهش حاضر می‌باشد با در نظر داشتن محدودیت‌های آن تفسیر شود. با توجه به استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس و تصادفی نبودن انتخاب اعضای نمونه، ممکن است تمام گروه‌های جامعه موردنظر به طور کامل مورد مطالعه قرار نگرفته باشند. همچنین استفاده از روش خودگزارشی برای اندازه‌گیری تنظیم هیجان، احتمال پاسخ‌دهی سوگیرانه را در راستای مطلوبیت اجتماعی مطرح می‌کند. این روش در عین حال یک دیدگاه منحصر به فرد را درباره نگرش افراد نسبت به فرایندهای تنظیم هیجان خودشان به مارائه می‌دهد که با روش‌های فیزیولوژیک و رفتاری ارزیابی تنظیم هیجان قابل دست‌یابی نیست. علی‌رغم این مزیت، مقیاس دشواری در تنظیم هیجان محدودیت‌هایی دارد که از جمله این محدودیت‌ها تمایز قائل نشدن بین موقعیت‌های مختلف تنظیم هیجان است. همان‌طور که لوینسون و همکاران مطرح کردند، مقیاس‌های خودگزارشی موجود غالباً بر تنظیم هیجان در فرد و نه در زوج متمرکز هستند [۱۶].

تمرکز این پرسش‌نامه‌ها بر فرد باعث می‌شود ابعادی از تنظیم هیجان که مخصوص روابط زوجی است (مثلاً واکنش همسران به روش تنظیم هیجان یکدیگر) مورد ارزیابی قرار نگیرد. علاوه بر این، سؤالات DERS و مقیاس‌های مشابه بیشتر بر تنظیم حالت‌های هیجانی منفی متمرکز است و مشکلات افراد در تنظیم هیجانات مثبت را ارزیابی نمی‌کند.

نتیجه‌گیری

ازدواج بستر غنی و پویایی برای تجربه، ابراز و مدیریت هیجانات است؛ بسته‌تری که در آن رفتارهای هیجانی و راهبردهای تنظیم هیجان هر همسر می‌تواند یک محرک هیجانی برای همسر دیگر باشد. بدین ترتیب ایجاد و حفظ تعادل هیجانی مناسب در رابطه، بر مهارت‌های هیجانی هر دو همسر متنکی است. وجود تعادل بهینه در فضای هیجانی رابطه می‌تواند زمینه‌ساز حل و فصل سازنده تعارضات و شکل‌گیری و تقویت صمیمیت باشد. یافته‌های پژوهش حاضر حاکی از آن است که رضایت افراد از رابطه‌شان

مشارکت‌نویسندها

مفهوم‌سازی، اعتبارسنجی، مرور و ویرایش: همه نویسندها؛
روش‌شناسی، تحلیل داده‌ها و نگارش: فاطمه ریاحی؛ نظرارت:
محمود گلزاری و فرشته موتابی.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندها، این پژوهش تعارض منافع نداشته است.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از تمامی زوج‌هایی که در پژوهش حاضر شرکت
کردن قدردانی می‌شود.

References

- [1] Proulx CM, Helms HM, Buehler C. Marital quality and personal well-being: A meta-analysis. *Journal of Marriage and Family*. 2007; 69(3):576-93. [DOI:10.1111/j.1741-3737.2007.00393.x]
- [2] Kiecolt-Glaser JK, Newton TL. Marriage and health: His and hers. *Psychological Bulletin*. 2001; 127(4):472-503. [DOI:10.1037/0033-2909.127.4.472] [PMID]
- [3] Whisman MA. Marital distress and DSM-IV psychiatric disorders in a population-based national survey. *Journal of Abnormal Psychology*. 2007; 116(3):638-43. [DOI:10.1037/0021-843X.116.3.638] [PMID]
- [4] Gottman JM, Levenson RW. Marital processes predictive of later dissolution: Behavior, physiology, and health. *Journal of Personality and Social Psychology*. 1992; 63(2):221-33. [DOI:10.1037/0022-3514.63.2.221]
- [5] Bradbury TN, Fincham FD, Beach SRH. Research on the nature and determinants of marital satisfaction: A decade in review. *Journal of Marriage and Family*. 2000; 62(4):964-80. [DOI:10.1111/j.1741-3737.2000.00964.x]
- [6] Rosen-Grandon JR, Myers JE, Hattie JA. The relationship between marital characteristics, marital interaction processes, and marital satisfaction. *Journal of Counseling & Development*. 2004; 82(1):58-68. [DOI:10.1002/j.1556-6678.2004.tb00286.x]
- [7] Iran's National Organization for Civil Registration. [Marriage and divorce data (Persian)] [Internet]. 2020 [Updated 2020 June 21]. Available from: <https://www.sabteahval.ir/avej/Page.aspx?ID=3257&Page=Magazines/SquareShowMagazine&mld=49826>
- [8] Gross JJ. The emerging field of emotion regulation: An integrative review. *Review of General Psychology*. 1998; 2(3):271-99. [DOI:10.1037/1089-2680.2.3.271]
- [9] Gross JJ, Richards JM, John OP. Emotion regulation in everyday life. In: Snyder DK, Simpson J, Hughes JN, editors. *Emotion Regulation in Couples and Families: Pathways to Dysfunction and Health*. Washington, D.C.: American Psychological Association; 2006. pp. 13-35. [DOI:10.1037/11468-001]
- [10] Lopes PN, Nezlek JB, Extremera N, Hertel J, Fernández-Berrocal P, Schütz A, et al. Emotion regulation and the quality of social interaction: Does the ability to evaluate emotional situations and identify effective responses matter? *Journal of Personality*. 2011; 79(2):429-67. [DOI:10.1111/j.1467-6494.2010.00689.x] [PMID]
- [11] Eisenberg N, Fabes RA, Guthrie IK, Reiser M. Dispositional emotionality and regulation: Their role in predicting quality of social functioning. *Journal of Personality and Social Psychology*. 2000; 78(1):136-57. [DOI:10.1037/0022-3514.78.1.136]
- [12] Lopes PN, Brackett MA, Nezlek JB, Schütz A, Sellin I, Salovey P. Emotional intelligence and social interaction. *Personality and Social Psychology Bulletin*. 2004; 30(8):1018-34. [DOI:10.1177/0146167204264762] [PMID]
- [13] Cordova JV, Gee CB, Warren LZ. Emotional skillfulness in marriage: Intimacy as a mediator of the relationship between emotional skillfulness and marital satisfaction. *Journal of Social and Clinical Psychology*. 2005; 24(2):218-35. [DOI:10.1521/jscp.24.2.218.62270]
- [14] Mirgain SA, Cordova JV. Emotion skills and marital health: The association between observed and self-reported emotion skills, intimacy, and marital satisfaction. *Journal of Social and Clinical Psychology*. 2007; 26(9):983-1009. [DOI:10.1521/jscp.2007.26.9.983]
- [15] Prager KJ. The dilemmas of intimacy: Conceptualization, assessment, and treatment. New York: Routledge; 2014. [DOI:10.4324/9780203375372]
- [16] Levenson RW, Haase CM, Bloch L, Holley SR, Seider BH. Emotion regulation in couples. In: Gross JJ, editor. *HandBook of Emotion Regulation*. New York: The Guilford Press; 2014. pp. 267-83. <https://psycnet.apa.org/record/2013-44085-017>
- [17] Bloch L, Haase CM, Levenson RW. Emotion regulation predicts marital satisfaction: More than a wives' tale. *Emotion*. 2014; 14(1):130-44. [DOI:10.1037/a0034272] [PMID] [PMCID]
- [18] Gratz KL, Roemer L. Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the Difficulties in Emotion Regulation Scale. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*. 2004; 26(1):41-54. [DOI:10.1023/B:JOBA.0000007455.08539.94]
- [19] Rellini AH, Vujanovic AA, Gilbert M, Zvolensky MJ. Childhood maltreatment and difficulties in emotion regulation: Associations with sexual and relationship satisfaction among young adult women. *The Journal of Sex Research*. 2012; 49(5):434-42. [DOI:10.1080/00224499.2011.565430] [PMID]
- [20] Hayes SC, Strosahl KD, Wilson KG. Acceptance and commitment therapy: An experiential approach to behavior change. New York: Guilford Publications; 1999. <https://books.google.com/books?id=ZCeB0JxG6EcC&dq>
- [21] Paivio SC, Greenberg LS. Experiential theory of emotion applied to anxiety and depression. In: Flack WF, Laird JD, editors. *Emotions in Psychopathology: Theory and Research*. New York: Oxford University Press; 1998. pp. 229-42. <https://books.google.com/books?id=CPsmdnNESvEC&dq>
- [22] Schafer J, Caetano R, Cunradi CB. A path model of risk factors for intimate partner violence among couples in the United States. *Journal of Interpersonal Violence*. 2004; 19(2):127-42. [DOI:10.1177/0886260503260244] [PMID]
- [23] Shorey RC, Brasfield H, Febres J, Stuart GL. An examination of the association between difficulties with emotion regulation and dating violence perpetration. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*. 2011; 20(8):870-85. [DOI:10.1080/10926771.2011.629342] [PMID] [PMCID]
- [24] Testa M, Leonard KE. The impact of marital aggression on women's psychological and marital functioning in a newlywed sample. *Journal of Family Violence*. 2001; 16(2):115-30. [DOI:10.1023/A:1011154818394]
- [25] Williams SL, Frieze IH. Patterns of violent relationships, psychological distress, and marital satisfaction in a national sample of men and women. *Sex Roles*. 2005; 52(11):771-84. [DOI:10.1007/s11199-005-4198-4]

- [26] Richards JM, Butler EA, Gross JJ. Emotion regulation in romantic relationships: The cognitive consequences of concealing feelings. *Journal of Social and Personal Relationships*. 2003; 20(5):599-620. [DOI:10.1177/02654075030205002]
- [27] Shareh H, Eshaghi-Sani M. [Predictive role of morningness-eveningness personality, cognitive flexibility and cognitive emotion regulation in marital satisfaction in middle-aged women (Persian)]. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*. 2019; 24(4):384-99. [DOI:10.32598/ijcp.24.4.384]
- [28] Rick JL, Falconer MK, Wittenborn AK. Emotion regulation dimensions and relationship satisfaction in clinical couples. *Personal Relationships*. 2017; 24(4):790-803. [DOI:10.1111/pere.12213]
- [29] Zaki J, Williams WC. Interpersonal emotion regulation. *Emotion*. 2013; 13(5):803-10. [DOI:10.1037/a0033839] [PMID]
- [30] Ben-Naim S, Hirschberger G, Ein-Dor T, Mikulincer M. An experimental study of emotion regulation during relationship conflict interactions: The moderating role of attachment orientations. *Emotion*. 2013; 13(3):506-19. [DOI:10.1037/a0031473] [PMID]
- [31] Huston TL, Chorost AF. Behavioral buffers on the effects of negativity on marital satisfaction: A longitudinal study. *Personal Relationships*. 1994; 1(3):223-39. [DOI:10.1111/j.1475-6811.1994.tb00063.x]
- [32] Huston TL, Vangelisti AL. Socioemotional behavior and satisfaction in marital relationships: A longitudinal study. *Journal of Personality and Social Psychology*. 1991; 61(5):721-33. [DOI:10.1037/0022-3514.61.5.721]
- [33] APIMPower Program. Power analysis for the actor-partner interdependence model [Internet]. 2016 [Updated 2018 September 15]. Available from: <https://robert-a-ackerman.shinyapps.io/apimpower>
- [34] Spanier GB. Measuring dyadic adjustment: New scales for assessing the quality of marriage and similar dyads. *Journal of Marriage and Family*. 1976; 38(1):15-28. [DOI:10.2307/350547]
- [35] Lambert JE. Adult attachment and romantic relationship quality: The role of emotional skillfulness [MA. thesis]. Albany, NY: State University of New York; 2008.
- [36] Hassanshahi M, Noori A, Molavi H. [Relationship between locus of control and marital adjustment in secondary school teachers in Shiraz marital (Persian)]. *Psychological Research*. 2004; 7(1):51-61. <https://www.magiran.com/paper/199454>
- [37] Darvizeh Z, Kahaki F. [Relationship between marital adjustment and psychological well-being (Persian)]. *Womens Studies*. 2008; 6(1):91-104. <https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?ID=84083>
- [38] Barazandeh H, Sahebi A, Aminyazdi A, Mahram B. [The relationship between marital adjustment and relationship standards (Persian)]. *Journal of Developmental Psychology (Iranian Psychologists)*. 2006; 2(8):319-30. http://jip.azad.ac.ir/article_512418_en.html
- [39] Mollazadeh J, Mansour M, Ezhehei J, Kiamanesh A. [Coping styles and marital adjustment among martyrs' children (Persian)]. *Journal of Psychology*. 2002; 6(3):255-75. <https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?ID=27151>
- [40] Staples AM, Mohlman J. Psychometric properties of the GAD-Q-IV and DERS in older, community-dwelling GAD patients and controls. *Journal of Anxiety Disorders*. 2012; 26(3):385-92. [DOI:10.1016/j.janxdis.2012.01.005] [PMID]
- [41] Weinberg A, Klonsky ED. Measurement of emotion dysregulation in adolescents. *Psychological Assessment*. 2009; 21(4):616-21. [DOI:10.1037/a0016669] [PMID]
- [42] Khanzadeh M, Saeediyan M, Hosseinichari M, Edrissi F. [Factor structure and psychometric properties of difficulties in emotional regulation scale (Persian)]. *International Journal of Behavioral Sciences*. 2012; 6(1):87-96. http://www.behavsci.ir/article_67768.html
- [43] Asgari P, Pasha GR, Aminiyan M. [Relationship between emotion regulation, mental stresses and body image with eating disorders of women (Persian)]. *Andisheh va Raftar*. 2009; 4(13):65-78. <https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?ID=127377>
- [44] Alavi Kh. [The effectiveness of group dialectical behavior therapy in decreasing the symptoms of depression among Mashhad students (Persian)] [MSc. thesis]. Mashhad: Ferdowsi University of Mashhad; 2009. <https://ganj-old.iran-doc.ac.ir/articles/497186>
- [45] Cook WL, Kenny DA. The actor-partner interdependence model: A model of bidirectional effects in developmental studies. *International Journal of Behavioral Development*. 2005; 29(2):101-9. [DOI:10.1080/0165025044000405]
- [46] Kenny DA, Cook W. Partner effects in relationship research: Conceptual issues, analytic difficulties, and illustrations. *Personal Relationships*. 1999; 6(4):433-48. [DOI:10.1111/j.1475-6811.1999.tb00202.x]
- [47] Kenny DA, Kashy DA, Cook WL. Dyadic data analysis. New York: Guilford Press; 2006. <https://books.google.com/books?id=D7OyERQVQ1cC&dq>
- [48] Whisman MA, Uebelacker LA, Weinstock LM. Psychopathology and marital satisfaction: The importance of evaluating both partners. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*. 2004; 72(5):830-8. [DOI:10.1037/0022-006X.72.5.830] [PMID]
- [49] Kirby JS, Baucom DH. Treating emotion dysregulation in a couples context: A pilot study of a couples skills group intervention. *Journal of Marital and Family Therapy*. 2007; 33(3):375-91. [DOI:10.1111/j.1752-0606.2007.00037.x] [PMID]
- [50] McRae K, Ochsner KN, Mauss IB, Gabrieli JJD, Gross JJ. Gender differences in emotion regulation: An fMRI study of cognitive reappraisal. *Group Processes & Intergroup Relations*. 2008; 11(2):143-62. [DOI:10.1177/136843020708035] [PMID] [PMCID]
- [51] Barrett LF, Lane RD, Sechrest L, Schwartz GE. Sex differences in emotional awareness. *Personality and Social Psychology Bulletin*. 2000; 26(9):1027-35. [DOI:10.1177/01461672002611001]
- [52] Nolen-Hoeksema S, Morrow J, Fredrickson BL. Response styles and the duration of episodes of depressed mood. *Journal of Abnormal Psychology*. 1993; 102(1):20-8. [DOI:10.1037/0021-843X.102.1.20] [PMID]

- [53] Rimé B. Interpersonal emotion regulation. In: Gross JJ, editor. *Handbook of Emotion Regulation*. New York: The Guilford Press; 2007. pp. 466-85. <https://psycnet.apa.org/record/2007-01392-023>
- [54] Feeney JA. Adult attachment, emotional control, and marital satisfaction. *Personal Relationships*. 1999; 6(2):169-85. [DOI:10.1111/j.1475-6811.1999.tb00185.x]
- [55] Ahmadian Vargahan F, Gharraee B, Atef Vahid MK, Habbibi M. [The role of perfectionism dimensions and emotion regulation strategies in predicting the severity of depressive and anxiety symptoms of university students (Persian)]. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*. 2014; 20(2): 153-61. <http://ijpcp.iums.ac.ir/article-1-2205-en.html>
- [56] Benazon NR, Coyne JC. Living with a depressed spouse. *Journal of Family Psychology*. 2000; 14(1):71-9. [DOI:10.1037/0893-3200.14.1.71]
- [57] Gross JJ, Thompson RA. Emotion regulation: Conceptual foundations. In: Gross JJ, editor. *Handbook of Emotion Regulation*. New York: The Guilford Press; 2007. pp. 3-24. <https://psycnet.apa.org/record/2007-01392-001>
- [58] Gottman JM, Levenson RW. Assessing the role of emotion in marriage. *Behavioral Assessment*. 1986; 8(1):31-48. <https://psycnet.apa.org/record/1987-00943-001>
- [59] Klein SR, Renshaw KD, Curby TW. Emotion regulation and perceptions of hostile and constructive criticism in romantic relationships. *Behavior Therapy*. 2016; 47(2):143-54 [DOI:10.1016/j.beth.2015.10.007] [PMID]
- [60] Linehan M. Cognitive-behavioral treatment of borderline personality disorder. New York: The Guilford Press; 1993. <https://books.google.com/books?id=UZim3OAPwe8C&dq>
- [61] Segal ZV, Williams JMG, Teasdale JD. Mindfulness-based cognitive therapy for depression: A new approach to preventing relapse. New York: Guilford Publications; 2002. https://books.google.com/books?id=_QJ3cQT5UPsC&dq
- [62] Greenberg LS. Emotion focused therapy: Coaching clients to work through their feelings. Washington, D.C.: American Psychological Association; 2002. [DOI:10.1037/10447-000]
- [63] Goldman RN, Greenberg LS. Promoting emotional expression and emotion regulation in couples. In: Snyder DK, Simpson JA, Hughes JN, editors. *Emotion Regulation in Couples and Families: Pathways to Dysfunction and Health*. Washington, D.C.: American Psychological Association; 2006. pp. 231-48. [DOI:10.1037/11468-011]

This Page Intentionally Left Blank
